

Erre közbeszólt a selyemkendős:

— Maga makszimális áron akar vásárolni? Ugy látszik, nem tudja, hogy a makszimális árral ma nem lehet megfizetni a libát.

A kofa egyetértőleg bologatott, ránézett a szegény asszonyra és dühösen mondta:

— Nem eladó a liba.

Ezalatt már néhányan odacsődültek, a szegény asszony elpamaszolta a dolgot és közben a másik nő már csendben meg is alkudott és elakarta vinni a „nem eladó“ libát. Csakhogy egyszerre neki estek, a szegény libát megtépták, kicibálták néhány tollát, az asszonyt fellökték és ezzel vége volt az incidensnek.

A harmadik és utolsó incidens egy kosár tojás körül játszódott le. A termelő harminc fillért kért darabjáért. Kötten meg akarták adni, a többiek nemdörögtek. Erre a termelő szó nélkül összehajlítta az árut, kosára rakta és szépen elhajtott.

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Levél.

Kedves Móra Ferenc! Önöz céljaim szolgálataiba állítom azt a kitüntetést, amely írói sikereidet a Petőfi-társaságba való bevételezésoddal érte és így nyújtom feléd baráti jobbjomat, hogy a te jó, írásra erős és edzett kezdetet úgy szorítsam meg, hogy azt mindenki lássa, aki lapokat olvas. Lapokat mindenki olvas, azt mi nagyon jól tudjuk és mégis sokan lesznek, akik azt fogják mondani, hogy ezt a szerény néhány sort nem olvasták, vagy hogy én meg sem irtam volna, ha te nem vagy egyúttal szerkesztő is.

Ebben van valami igazság, de nem azért, mer mi nem vennénk észre a te kitüntetésedet, ha nem vagy szerkesztő is, hanem azért, mert én most nem fordulhatnék hozzád nyilvánosan, ha a megtisztelt és kitüntetett író mellett nem becsülnék benned olyan szerkesztőt is, akivel együtt lehet dolgozni a szegedi sajtó régi fényének és tekintélyének megnövekedett méreteiben való visszaállításáért.

Megengeded, hogy bármily nagyra értékelem is írói tehetségedet és sikereidet, ez alkalommal is mint szerkesztő rántalak elő és amikor mézes napjaidat éled a Petőfi-társasággal, kötelességeinkre emlékeztetlek. Sokat és megértőleg beszélgettünk mi a szegedi sajtó bajairól, megerősödéséről és megerősítéséről, azokról a ballépésekről és eltévelyedésekről, amelyekről fénye kikopott, arról a tévhitről, amely a vidéki közönségen a sajtó elhelyezkedéséről, gazdasági, társadalmi és politikai hivatásáról, üzleti természetéről urrá lett, arról az ellenszenvről, amellyel bizonyos körök szokimondásunkat, kritikánkat és rendelkezésre, állásunkat a közönségnek fogadják. Nem akarlak hosszú időre elvenni a neked ma bizonyára legkedvesebb és legszébb gondolattól, csak emlékedbe idézem azt a keserves állapotot, hogy most sokan erkölcsi panamával vádolnak meg bennünket azért, mert mertük ugyanazt, amit nálunk sokkal nagyobb hivatottsággal tett meg az

ország egyik legelső irodalmi társasága: elismerni a tehetségedet. Látod, ha most nem lennél szerkesztő, elküldeném hozzád egyik munkatársamat, meginterjúvolatnának, cikket is kérnék tőled, életrajzi adatokat is, mint tesszük nagyon sokszor, amikor a tiednél jóval kisebb tehetségeket ér polgári erőben és fényben jóval kisebb kitüntetés.

De a közönség nagyobbik része nem teszi meg nekünk azt a szívességet, hogy a sajtó dolgaival behatóan foglalkozzék, amikor a sajtóról, vagy a sajtó és a közönség viszonyáról mond ítéletet. Segítségére kell tehát sietnünk az ilyen embereknek és erre egy utat látok, nagygyá és erőssé tenni a szegedi sajtót. Az üzleti részét hagyjuk, nem azért, mintha erkölcsiekben, vagy anyagiakban a lapok tartoznának valamivel a közönségnek, hanem azért, mert az a kiadók dolga. Egyebekben is teljesen egyetértünk és minthogy én az élet minden megnyilvánulását — még ha egy másik újságirót ér is kitüntetés — csak mint újságiró tudom látni, nem tagadhatom azt az érzésem, hogy kitüntetésednek azért örültem legjobban, mert benned egyik szegedi újságirót érte.

Szeretted az őszinte szót, megkaptad. Erdemeidről kellett volna írnom és én lekális természetű újságiró-érdekekről tételek itt neked és kötelességekről prédikállok. Te bizonyára bosszankodol, hogy szép napjaidat megkeserítem, a közönség egyik része pedig sokatmondóan mosolyog, amiért agyondicsérek. Látod, ismét az újságiró-sors. Végasztaló, hogy olyanok is lesznek, kik ezeken asorokon kereszttől meglátják a mi erős, meleg és őszinte kezszorításunkat, ami manapság ritka jelenség, nyilvános megpecsételését annak a szövetkezésnek, amely hallgatólágon eddig is fennállt köztünk és amely az erős és tehetős szegedi sajtó megteremtésével a város fejlesztésének, a közönség érdekeinek szolgálatát kívánja helyes irányba terelni.

Remélhetőleg sokakat sikerül vendégül látni ehhez a munkához.

Még egyet. Esetleg neheztelsz, hogy én is azok között vagyok, akik több barátunkat és jóakarónkat a te tiszteletedre hívják vendégül esütörtök estére a Barossba. Jól tudod, nem szoktam kocsmába járni. Ezt ugyan sehogysem értik — talán nem is hiszik — azok a kocsmázó, vagy kávéházazó urak, akik minden tivornya, lumpolás és könnyelműség megtestesülését a „bohém“ újságiróban látják. De esütörtök este elmegyek a vendéglőbe, nem miattad, hanem a közös ügyünkért. Ha úgy érzed, hogy most csúnyán felhasználalak a céljainknak, gondold arra, hogy magad adtad magadat a kezembe, minek irtál olyan szépen, hogy a Petőfi-társaságba megválasszanak.

Bartái szeretettel és kollegiális nagyrabecsüléssel köszönt a Délmagyarországra.

P. J.

— Az osztrák pénzügyminiszter tanácskozása Budapesten. A *Budapesti Tudósító* jelenti: Lovag Leth Károly osztrák pénzügyminiszter tegnap délből Budapestre érkezett és délután folyamán meglátogatta gróf Tisza István miniszterelnököt, a miniszterelnökségi palotában. Lovag Leth ezután fölkereste dr. Teleszky János pénzügyminisztert és vele szintén tanácskozott. A mai reggeli vonaton a zosztrák pénzügyminiszter visszautazott Bécsbe.

— Karácsonyfa-ünnepélyek. A siketnémák intézetében szerdán délután tartották meg a karácsonyfa-ünnepséget teljesen szűk házkörben. Az ünnepségen Plichta Béla tanár beszélt a növendékekhez, Dudás Anasztázia

VIII. és Kiss Róza VII. osztályu növendék költeményt mondtak, Varga András VIII. oszt. tanuló pedig megköszönte az ajándékokat mindazoknak a jószívű egyéneknek, kik adományaikkal nekik oly nagy örömet szereztek. Adományokat küldtek: Wimmer Fülöp 50, Wagner Gusztáv 25, özv. Tóth Ferencné 20, Kup Gyula 10, Di Lenardo és Társai (Budapest) 5, Juránovics Ferenc 4, Radó Vilmos 3 és Schmidl L. (Győr) 2 koronát. Almát, diót, déligyümölcsöt, cukorkát adtak: Kurucz Ferencné, Schmidt Viktor és Fiai (Budapest), özv. Karg Józsefné, Danner Mihály, Hajduska A. és társa (Budapest), Hungária csokoládégyár (Budapest), Dulcitas csokoládégyár (Budapest), Kass János, Tóth Imréné (Halmi), Liptay Emil (Budapest), Lindenfeld Bertalan, ifj. Aigner József, Lányi Jánosné. — Ruházatot küldtek: Eisner Ignác a „Kék csillag“ főnöke, Pavkovičs Rezső divatruház tulajdonos, Fischer Izsó, Földes Izsó, Metzger Péter, Scós Albertné. — Könyveket, tanszereket és játékszereket: Rigler József Ede (Budapest), Pessl bórdiszműárugyár, Magyar Ruggyantaárugyár r.-t., Schuler József írótollgára és Szent István Társulat (Budapest). Mindeme nemesszívű adományokért e helyt is őszinte, hálás köszönetét fejezi ki az intézet igazgatósága. — Kedves ünnepség keretében osztja ki a református egyházközség szegény tanulóinak azokat a ruházati cikkeket, amelyeket a Szegedi Jótékony Protestáns Nőegyesület adományából és a szegény gyermekek felruházását célzó Dombrádi Nagy Clarisse, Voelker Hugóné és Szász János alapítványok kamataiból közel ezer korona értékben szerzett be a református egyház szegényügyi-bizottsága. A délután négy órakor a református mépiskola termeiben (Református székház) rendezendő ünnepélyen Nónay Dezsőné, a Jótékony Protestáns Nőegyesület elnöknője mond megnyitót, azután többen szavalnak, a református leánykar pedig új egyházi énekeket ad elő. Falusy Sándor s. lelkész biblia magyarázata közben gyul ki a karácsonyfa és kapja meg a sok kis rongyos gyerek a régóta várt meleg felöltőt és lábbelit. Az öröm és boldogság csillapultával alkalmi szindarabot adnak elő a diákok, majd ima és közének zárja be a programot. A Nőegyesület és egyház minden gyermekbarátot szívesen lát a belépődíj nélkül rendezendő ünnepélyen. A befolyó perselypénzt Vasárnapi Iskola néven a protestáns egyházak között közismert és Szegeden is meginduló belmészioi munka költségeinek fedezésére fordítják. — December 24-én, karácsony előestéjén délután négy órakor a tartalékkórház IV. csoportja (állami felsőkereskedelmi iskola) ünnepélyt tart a következő műsorral: 1. F. von uppeé Ouverture A. operette. Die schöne Galathea. Előadja: XI/28. menetzászlóalj zenekara. 2. Tannhauser. Erzsébet áriája. Énekli: Vécsei Mária urleány, zongorán kíséri Bihari Teréz urleány. 3. Szavalt. Tartja: Raday Lajos tiszthelyettes. 4. Karácsonyesti szónoklat. Tartja: Főtisztelendő Szabó Ferenc tábori lelkész. 5. Gloria in excelsis deo. Énekli: Vécsei Mária urleány. 6. Offenbach: Abránd Hoffmann meséi operából. Előadja XI/28. menetzászlóalj zenekara. 7. Himnusz.

— Szegedi rokkant katonák hazaérkezése Oroszországból. Budapestről jelentik: Hétfőn és kedden újabb rokkantszállítmány érkezett Oroszországból Budapestre. A rokkantak között a következő szegedi katonák vannak: Fürge Demeter, Bódy Mihály, Germán Jakab, Czinege István, Rác Sándor és Fuchs János az 5-ik honvédgyalogezredből. Bicza Károly, Szűcs János és Dekau Mihály

Gyermekek

legjobb
szórakoztatója

a kívágósképek.

Varak, hadihajók, katonák, házak, állatok legmodernebb kivitelben kaphatók Várnay L. köngvkereskedésében 82000, Károly-utca 9. sz.